

POŻEGNANIA

Kazimiera Lendzion 1929–2015

Kazimiera Lendzion urodziła się w styczniu 1929 r. w Ciechanowie. Wraz z rodzicami i starszą siostrą spędziła tam pierwsze 10 lat życia, aż do wybuchu II wojny światowej. Cała rodzina przeniosła się wówczas do Rembertowa pod Warszawą, gdzie w 1944 r. Kazimiera ukończyła szkołę podstawową. Natomiast do szkoły średniej uczęszczała w Warszawie, a świadectwo dojrzałości otrzymała w 1950 r. w liceum przy ulicy Kawęczyńskiej. W tym samym roku rozpoczęła studia na Wydziale Geologii Uniwersytetu Warszawskiego. Ukończyła je w 1955 r., uzyskując tytuł magistra geologii stratygraficznej. W sierpniu tego roku złożyła podanie o pracę w Instytucie Geologicznym i została przyjęta do Zakładu Geologii Niżu.

W początkowym okresie działalności naukowej, pod kierunkiem profesora Władysława Pożaryskiego (ówczesnego kierownika zakładu), zajmowała się opracowaniem utworów kredy górnej oraz badaniami regionalnymi w obniżeniu podlaskim i północnej części wyniesienia hrubieszowsko-łukowskiego, gdzie nadzorowała prace geofizyczne i głębokie otwory wiertnicze. Po pięciu latach pracy była już autorką kilkunastu opracowań, co niewątpliwie świadczyło o jej pracowitości i głębokim zaangażowaniu w problematykę badawczą. Na początku lat 60. XX w. oprócz badań regionalnych, w związku z napływem dużej ilości materiałów z utworów starszego paleozoiku, rozpoczęła opracowywanie utworów kambru z obszaru platformowego Polski. W tym okresie specjalizowała się też w zagadnieniach biostratygrafii i litostratygrafii kambru oraz warstw przejściowych między kambrem a wendem oraz kambrem i ordowikiem. We wrześniu 1962 r. została powołana przez Radę Naukową IG na stanowisko adiunkta naukowo-badawczego. Kazimiera Lendzion była także autorką i współautorką projektów badań geologicznych prowadzonych dla określenia perspektyw ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarze platformowym Polski oraz geologicznych dokumentacji wyników głębokich otworów wiertniczych, jak również regionalnych monografii geologiczno-prognostycznych. W 1965 r. jej dorobek naukowy obejmował ponad 30 opracowań, w tym 10 opublikowanych, łącznie z wydanym w Moskwie artykułem na temat kambru i prekambru Polski. Stopień naukowy doktora nauk przyrodniczych uzyskała w 1968 r. na podstawie rozprawy „Stratygrafia kambru dolnego na obszarze Podlasia”. Kolejny stopień naukowy doktora habilitowanego nauk

przyrodniczych otrzymała 17 lat później w 1985 r. na podstawie ogólnego dorobku naukowego i przedłożonej rozprawy habilitacyjnej pod tytułem „Biostratygrafia osadów kambru w polskiej części platformy wschodnioeuropejskiej”. W marcu 1987 r. została mianowana na stanowisko docenta.

Kazimiera Lendzion w trakcie 45 lat pracy w instytucie (1955–1999) pozostała „wierna” badaniom geologii strukturalnej Niżu Polskiego, ze szczególnym uwzględnieniem stratygrafii utworów kambru oraz ocenie perspektyw występowania węglowodorów. Można z pewnością stwierdzić, że jej wkład w rozpoznanie utworów kambru jest ponadczasowy. Po opisane przez nią dziesiątki kilometrów rdzeni po dzień dzisiejszy sięgają geolodzy, którzy zajmują się problematyką utworów paleozoiku Niżu. Jej pokaźny dorobek naukowy obejmuje ponad 70 publikacji oraz ok. 70 prac archiwalnych. Dała się poznać jako osoba skromna, życzliwa. Miała zawsze pozytywny stosunek do otoczenia, zwłaszcza młodszych pracowników. Cechowało ją również specyficzne, dyskretne poczucie humoru, a na jej twarzy bardzo często rysował się delikatny uśmiech. Zmarła w Rembertowie 23 grudnia 2015 r.

Halina Urban